

Sunh Cang menhmenh byaij coh henz conghcueng. Cwnɡ Sizyouz ruenz bae gaen laeng de, doq ruenz doq naeuz: “Danghnaeuz de mbouj diuq roengzbae, gvaqlaeng mwngz gaej naeuz hawj de gou hag duzma byaijloh bw.”

“Mwngz hix gaej luenh gangj gou nyouh conh bw.”

2

Mbe hai gaiq baengz ce conghcueng haenx, Sunh Cang raen Mwz Gojgoj ndwn youq dingjlaeuz gwnz hohlanz. De byoemraez baenz sau, lumj boux daihagseng he nei. Ndawsim de baenzneix bingzgyaq dah haenx: Boux hagseng neix buhdaenj gancengh, gaenx swiq fwngz gangj veiswng, gyaез guekcoj gyaез guhhong, maij ciengqgo diuqfoux, gaenx camgya gak hangh hozdung, danghnaeuz caiq daenj doiq haiz dem, couh yienghyiengh cungj ndei lo……

“Caengz diuq ba?”Cwnɡ Sizyouz maeu youq laj conghcueng cam naeuz.

“Hoeng, song diuz din de gaenq iet ok rog hohlanz lo.”

“Sunh lauxsae ha, mwngz dwg vunzndei, danghnaeuz mwngz ndaej gouq de roengzdaeuj, gou bang mwngz vuenh dauq ranz moq ndeu.”

Sunh Cang rag hai gaiq baengz ce conghcueng haenx. Mwz Gojgoj nyiengx gyaeuj yawj gvaqdaeuj. “Itdingh aeu diuq roengzbae lwi?” Mwz Gojgoj mbouj oksing. “Lij miz aen banhfap wnq lwi? Lumjbaenz cienq ndang byaij roengz hohlanz, roengz lae dauq ranz.”Mwz Gojgoj lij mbouj gangjvah. Sunh Cang rongx naeuz: “Miz vunz nien mwngz, mbouj dwg bohme, dwg bohyoux……Fanjcingq miz boux he cei q nien mwngz. De doq daej doq heuh aen coh mwngz.”

Daengz seizneix, Mwz Gojgoj cij yawj gvaqdaeuj. Sunh Cang naeuz: “Baenz sang, doek roengzbae ne in lai bw. Gou daj seizi q couh lau in, baez dajcim couh daejnganga. Mwngz mbouj lau in? Mwngz mbouj lau in sui jnizbanj baihlaj hix lau in ha.”

Raemxda caemxok song lwgda Mwz Gojgoj. Sunh Cang siengj mbouj daengz geij coenz vah sw,heij baenz miz yungh, gikdoengh dwk gangj mbouj roengzbae lo. Ndawsim de gag naemj, gaej hawj raemxda Mwz Gojgoj ndik roengzdaeuj, couh

Gouqmingh

救命

□Dungbsib sij Munz Sugij boiz

□东西 著 蒙树起 译

孙畅朝窗口慢慢靠近。郑石油紧跟他的脚步爬行，一边爬一边说：“如果她还活着，你千万别告诉她我曾经学过狗走路。”

“那你也不能告诉任何人，说我吓得裤衩都湿了。”

2

扒开窗帘一角，孙畅看见麦可可站在楼顶的护栏上。她头没乱，五官端正，好像不仅仅端正，还有几分媚气，看上去像个大学生。如果要给她写评语的话，应该是：该生着装整洁，勤洗手讲卫生，爱祖国爱劳动，有文艺细胞，喜欢唱歌跳舞，积极参加各项活动，如果再把鞋子穿上，那基本上就没什么缺点了……

“没消失吧？”缩在窗台下的郑石油轻声地问。

“但是，脚指头已经伸到护栏外面。”

“大慈大悲的孙老师，要是能把她救下来，我给你换套新房。”

孙畅拉开窗帘。麦可可警觉地抬头。孙畅说：“非得跳吗？”麦可可面无表情。孙畅说：“还有没有别的选择？比如转过身，走下护栏，沿着楼梯回家。”麦可可还是没反应。孙畅提高嗓门：“有人会想你的，不是父母，就是恋人……反正有一个人最想你。他会一边哭一边喊你的名字。”

直到这时，麦可可的目光才有了焦点。孙畅说：“这么高，真要砸下去会很疼。我从小就怕疼，一到打预防针就哭。你不怕疼吗？你不怕疼水泥地板还怕疼呢。”

两行泪滑出麦可可的眼眶。孙畅想不到这么快就有了效果，惊诧得都忘了说话。他屏住呼吸暗暗使劲儿，希望泪水在麦可可的脸上多停留一会儿，好像眼泪能把她挽留似的。尽管孙畅的拳头都捏痛了，但泪水还是没刹住，它毫不客气地从对方的下巴滚落。孙畅说：“别急，有什么困难我可以帮你，不一定非得摔成肉酱。”

“滚开！”麦可可终于开口。

“滚开容易，但我告诉你，人活着不仅仅是为了爱……”

“那还能为什么？”

“理想、事业。小学生都懂。”

“每次都这么说，像唱卡拉ok。别以为你换了身衣服，我就不知道你是警察。”

“为什么不是老师？难道你的老师不也是这么教你的吗？”

“老师干吗要管闲事？”麦可可明显不耐烦了，“你给我闪开，否则我立马就跳。”

“等等，即使你死，我也要让你死个明白。”

孙畅转身拉开床头柜，拿出一个纸袋回到窗边。麦可可的眼睛微微扩大，仿佛有了一点儿兴趣。孙畅从纸袋里掏出一本证件，说：“你看好了，这是我的教师资格证。我是一名光荣的人民教师，不是什么警察。”麦可可闭上眼睛，好像是放心了，也好像是为跳楼准备就绪。孙畅赶紧掏出第二本证件，说：“这是我的房产证。”麦可可的眼睛没打开，孙畅却把房产证打开了。他指着上面的姓名，说：“确认一下吧，免得你把我当骗子。我这个人什么错误都有可能犯，惟独骗人这一条不会。这是正宗的房产证，请你高抬贵眼。只要你看一眼，再把眼睛闭到未来都没关系。我不是故意要跟你啰唆，我的嗓子在课堂上就已经疲倦了。疲倦了我之所以还要说，那是因为这是我的家，每天我都会站在这里看你背后的天空……”

麦可可似乎被“背后”提醒，忽然回头，看见楼门里没有任何动静才又把头扭过来。孙畅说：“妹子，请你另找个地方吧。否则，我这窗口就残废了。知道什么后果吗？将来只要一站在这里，我就会怀念你。”

麦可可向右转，两只光脚丫沿着护栏踩去，好几次，她的左脚有一半悬空。孙畅惊叫：“我是说着玩的，你还真跳呀？”麦可可的步子更加勤快，似乎要远远地避开窗口。孙畅说：“再往前走就面对大街了，你想死得安静就回来！”麦可可一怔，转过身，摇摇晃晃地又来到窗前。

(二)

ndaej gouq diuzmingh de. De gaem aen gienz cungj in liux, hoeng raemxda Mwz Gojgoj lij dwg laebyoegbyoeg. Sunh Cang naeuz: “Gaej gip, miz gijmaz gunnanz gou daeuj bang mwngz, mbouj itdingh diuq roengzbae baenz bingjnoh ne.”

“Mwngz dauqbae!”Mwz Gojgoj hai bak lo.

“Dauqbae yungzheih, hoeng gou naeuz hawj mwngz, vunz lix mbouj dandan dwg vihliux doxgyaez……”

“Lij ndaej vih gijmaz dem?”

“Loqsiengj、saehnieb. Lwgnyez cungj rox.”

“Baezbaez cungj dwg yienghneix gangj, lumj ciengqgo nei. Mwngz lai,haeuz vuenh geu buh he, gou couh mbouj rox mwngz dwg gingjcaz.”

“Vihmaz mbouj dwg lauxsae?Nanzdauh lauxsae mwngz hix dwg baenzneix son mwngz?”

“Lauxsae guhmaz guenj gij saeh ndwi neix?”

Mwz Gojgoj mbouj naihfanz lo, “mwngz byaij gvaq gizwnq bae, mboujne gou sikhaek diuq roengzbae.”

“Caj yaep he, danghnaeuz mwngz dai, hix hawj gou roxyiuj mwngz vihmaz aeu dai cij ndaej.”

Sunh Cang cienq ndang hai aen gvih henz congz, gaem aen daeh he dauq daengz henz conghcueng. Mwz Gojgoj yawj coh Sunh Cang, lumjbaenz siengj loengh cingcuj ndaw fwngz de gaem gijmaz nei. Sunh Cang daj ndaw daehceij mbon ok bonj cingq he, naeuz: “Mwngz yawjyawj, neix dwg bonj cingqlauxsae gou. Gou dwg lauxsae, mbouj dwg gingjcaz.” Mwz Gojgoj laep lwgda de, lumjbaenz cuengqsim lo, hix lumjbaenz daengz seiz diuq laeuz lo. Sunh Cang ganjvaiq mbon bonj cingq daihngeih okdaeuj, naeuz: “Bonj cingqfangzcanj gou.”Mwz Gojgoj mbouj hai da, Sunh Cang gag mbe hai cingqfangzcanj. De vix aen coh gwnz cingq, naeuz:“Mwngz yawj, dwg sij aen coh gou, gou mbouj yaeuh mwngz. Cihuvunz gou caengz yaeuh vunz gvaq, mwngz hai da yawjyawj, bonj cingq neix caen dwg bonj gou. Mwngz hai da yawj yaep he, caiq laep da daengz ciuhlaeng cungj ndaej. Gou mbouj dwg daegdaengq caeuq mwngz gangj baenzlai vah, gou hwnjdangz conghhoz cungj hep liux. Hoeng hozhep gou lij aeu gangj, gijneix dwg ranz gou, ngoenznaengz gou cungj ndwn youq gizneix yawj gij mbwn ronghsag baihlaeng mwngz……”

Dingqnyi daengz “baihlaeng”, Mwz Gojgoj ngeux gyaeuj gvaqbae, raen aen dou dingjlaeuz mboujmiz vunz youhcai q ngeux gyaeuj gvaqdaeuj. Sunh Cang naeuz: “Dahnuengx ha, cingj mwngz bae gizwnq diuq. Mboujne, baezlaeng gou baez ndwn youq gizneix, couh nien mwngz.”

Mwz Gojgoj cienq ndang coh baihg, vaz, song diuz din mbouj daenj haiz de yamq ok hohlanz, miz geij baez couh yaek doek roengzbae lo. Sunh Cang gipmuengz hemq naeuz:“Gou caeuq mwngz gangjriu, mwngz caen siengj diuq roengzbae ha? ” Mwz Gojgoj yaengyaeng byaij okbae, siengj liz conghcueng gyae di. Sunh Cang naeuz: “Caiq byaij baenaj couh daengz gai hung lo, mwngz siengj laeglemx dai couh dauqdaeuj!” Mwz Gojgoj baez ngawh, saemxsae, saxsax youh byaij daengz henz conghcueng.

(2)